

Carlo en Trees nemen afscheid van Medisch Werk Mumbai

‘Ieder mens is een mens’

Tekst Anja Bekkers Fotografie Eefje Voets en Danna van Daal Vormgeving Collette Bosch

Na 20 jaar boegbeeld te zijn geweest van Stichting Medisch Werk Mumbai, geven Carlo en Trees van de Bilt het stokje over aan het nieuwe bestuur. “Loslaten is lastig. We deden het samen en voelen ons helemaal verbonden met de projecten en mensen in India. Gelukkig hebben we betrokken en enthousiaste vrijwilligers gevonden, die vastbesloten zijn om ons werk voort te zetten.”

Hart en ziel

‘t Zonnetje schijnt als ik aankom bij het huis van Carlo (82) en Trees (79) van de Bilt aan de Hoofdstraat 94. Ze verwelkomen me hartelijk en aan de grote tafel in de woonkamer. Daar vertellen ze waarom ze twintig jaar geleden als vitale zestigers het roer hebben omgegooid, wat ze hebben gerealiseerd en hoe ze hun dierbare projecten in India heel geleidelijk hebben overgedragen aan het bestuur van de stichting. Met pijn en moeite, dat wel. Want liever gingen ze door. Maar hun gezondheid laat dat niet altijd meer toe. Dus hebben ze voor opvolging gezorgd: een mooi bestuur van vrijwilligers dat met hart en ziel de projecten gaat voortzetten. Ze zijn er super trots op.

Naar India

Hoe zijn ze begonnen? Carlo: “Na onze studie namen we de huisartsenpraktijk over van dokter Boutkan hier in Heeswijk-Dinther. Door onze contacten met de abt kregen we kijk op India. De Norbertijnen focussen op onderwijs, maar er was ook behoefte aan gezondheidszorg. Norbertijn Jan van Schijndel was werkzaam als arts in India en zei tegen ons: ‘Jullie moeten op tijd stoppen, er zijn hier in Nederland artsen genoeg en India kan jullie goed gebrui-

‘Projecten kunnen alleen toekomstbestendig zijn als ze geld genereren’

ken.’ Dat hebben we in ons hoofd geprent en daarom hebben we in 2000 de praktijk overgedragen aan Tom Reith en Damiaan en Hester van Doorninck (nu Huisartsenpraktijk Heilaren). We waren toen 60 en 63 jaar, fit genoeg om onze schouders te zetten onder iets nieuws. Toen we afscheid namen van onze patiënten, wilden we geen bloemen of flessen wijn, want we wilden naar India. Kennelijk hadden we veel goodwill opgebouwd, want we kregen maar liefst 56.000 gulden cadeau, ongelooflijk! Dat was het startkapitaal voor de stichting.”

Extreme armoede

Drie weken later gaan ze (op eigen kosten) op reis naar India en doen schokkende ervaringen op. Wat blijkt? Ondanks de status van opkomende natie en de snel groeiende economie, woont één derde van alle mensen in de wereld die in extreme armoede leven in India: dat zijn maar liefst 400 miljoen mensen.

Carlo: “Afrika heeft nog altijd een gebrek aan mogelijkheden, zoals landbouw, infrastructuur en onderwijs. In India zijn er genoeg mogelijkheden, maar de armste mensen krijgen geen toegang tot rijkdom, onderwijs of gezondheidszorg. De rijke bovenlaag heeft geen behoefte aan zorg voor de armen. Dat heeft mede te maken met het kastensysteem en de verstikkende markteconomie. Wij willen de kastelozen toegang geven tot gezondheidszorg.”

Voortrekkersrol

In 2001 starten ze met medische zorg in de sloppenwijken van de wereldstad Mumbai. Hieraan ontleent de stichting haar naam.

Stichting Medisch Werk Mumbai

Twintig jaar geleden besluiten Carlo en Trees van de Bilt te stoppen met hun huisartsenpraktijk in Heeswijk-Dinther om kleinschalige medische projecten te gaan ondersteunen voor het kansarme deel van de allerlaagste kasten in India, met name vrouwen en kinderen. Vol energie en passie gaan ze aan de slag en richten de Stichting Medisch Werk Mumbai op. Elk jaar bezoeken ze de projecten, zorgen dat ter plekke professionals worden opgeleid, geven advies en zorgen voor financiering van initiatieven van de lokale bevolking. Daarmee maken zij het verschil voor duizenden mensen aan de rand van de Indiase samenleving.

De projecten

- Gezondheidszorg in de sloppenwijken van Mumbai, de steengroeven van Bangalore en het platteland van Gulbarga.
- Preventie en behandeling van TBC en HIV / Aids in Indore en Gulbarga.
- Revalidatie programma's voor kinderen met een geestelijke en lichamelijke achterstand in Gulbarga en een school voor bijzonder onderwijs en revalidatie in NR Pura.

Donaties

Omdat alle donaties daadwerkelijk geïnvesteerd worden in India, dragen de bestuursleden hun (reis-)kosten zelf. Dat betekent dat de overheadkosten van de stichting slechts 1% zijn. Bovendien is elke gedoneerde euro een veelvoud waard in de regio's waar de projecten draaien. Meer informatie hierover staat op www.stichtingmumbai.nl

Eén van de eerste grotere medische projecten is VISHWAS. Dit vervult een voortrekkersrol bij de voorlichting, preventie en behandeling van HIV/aidspatiënten in de regio Indore (midden India). Sinds 2003 wordt dit mogelijk gemaakt door de fundraisingactiviteiten van Operatie Injectie, een organisatie van bovenbouwleerlingen van Gymnasium Bernrode.

Carlo: "Vishwas heeft een speciale plaats in ons hart: we zijn klein gestart en intussen is het een groot succes, mede door de enorme inzet van de Sisters of the Holy Spirit. Het project heeft inmiddels meer dan 6.000 mensen in behandeling. Door bijvoorbeeld HIV positief zwangere vrouwen te behandelen met moderne aidsremmers, is de aidsbesmetting bij pasgeborenen verminderd van 40% naar 2%. Daarmee maken we echt een verschil. Naast medicijnen, zijn we aan de slag gegaan met voedingssupplementen en vitamines om het resultaat van de behandelingen te verbeteren. Ook gaan social workers er op uit om voorlichting te geven aan risicogroepen zoals prostituees, homo's, transseksuelen en truckchauffeurs."

'Ze hebben zo'n wilskracht, die kinderen'

Ze zijn er trots op dat Cordaid in 2009 Vishwas uitroept tot het derde beste NGO aidsproject wereldwijd. In 2013 krijgt Vishwas bovendien een hoge onderscheiding uit handen van de minister van volksgezondheid van de Indiase deelstaat Madya Pradesh. Sinds die tijd is er een goede verhouding met de Indiase overheid en mede met hun (financiële) ondersteuning kunnen ze met de Sisters of the Holy Spirit het project uitbreiden naar meerdere plaatsen in India.

Het verschil maken

In 2004 starten ze basisgezondheidszorg op het platteland van Gulbarga. Artsen gaan met een busje naar de 90 dorpen, waar ze zorgen voor spreekuur op locatie. Norbertijnen van de Abdij van Berne laten er een school bouwen, in overleg met de Sacred Heart Brothers. Carlo en Trees besluiten op hetzelfde terrein een klein ziekenhuis plus revalidatiecentrum te laten bouwen voor de allerarmsten, het Theresa Hospital. Ze zorgen voor een laboratorium en röntgenapparatuur. Er zijn anderhalf per-

soons bedden, zodat moeders 's nachts bij hun kinderen kunnen slapen. Artsen helpen TBC- en HIV/aids patiënten, die het zonder deze hulp niet zouden overleven. Bovendien geven social workers voorlichting op scholen en organiseren ze rally's, demonstratieve optochten en shows op straat, waarin het publiek op ludieke wijze via toneel en zang geïnformeerd wordt over hygiëne, vrouwenrechten, HIV/aids en hulp voor gehandicapten.

Ze schenken meerdere ambulances, die ingezet worden tijdens 'medical camps'. Social workers gaan naar de dorpen, zien wat er speelt en wat de behoeften zijn op het gebied van gezondheidszorg. Zij geven voorlichting en zorgen dat de mensen naar het spreekuur komen. Daar onderzoeken artsen hun klachten en krijgen ze medicijnen. Ook prikken ze bloed om in het laboratorium te testen op ziektes zoals TBC en HIV/aids. Ze zien veel kinderen met aangeboren afwijkingen zoals klompvoetjes, die ze helpen met fysiotherapie en/of een operatie, zodat ze (weer) kunnen lopen. Trees: "Die kinderen hebben zo'n wilskracht. Door te revalideren komen ze absoluut een stuk verder in hun leven."

Op dit moment laten ze vijf kilometer verderop een nieuw ziekenhuis bouwen voor de middenklasse, aan de rand van Jewargi. Carlo: "Projecten kunnen alleen toekomstbestendig zijn als ze geld genereren. Dus met het geld dat de rijkere middenklasse betaalt, kunnen we het Theresa Hospital voor de allerarmsten (blijven) financieren."

Vertrouwen

Loslaten, hoe bevalt dat? Carlo: "Heel slecht! Ik heb het gevoel dat ik iets moet doen, terwijl ik niets hoef. Ik loop naar m'n praktijk, nu de werkplek van de stichting, en dan maak ik een lijstje met zaken die ik moet regelen. Maar dat hoeft niet meer, dus ik ben aan het afkicken. Ik krijg letterlijk en figuurlijk jeuk van de spanning: 't zal gewoon een soort ontwenningperiode zijn. Ik heb natuurlijk genoeg bezigheden, maar het gevoel dat ik zinvol bezig ben is weggefallen." Trees schenkt

intussen nog een kopje thee in en zegt: "Het is een hele sterke binding geworden, echt een soort familie." Carlo, geroerd: "Daarom heb ik het gevoel dat we een intense band doorkapen. We hebben door de jaren heen enorm veel meegemaakt en een bijzondere band opgebouwd, zowel met de mensen in India als hier in HaDee. Jaar in jaar uit hebben ze ons gesteund en gaven daarmee vertrouwen dat we het geld goed gingen besteden. Elk jaar gingen we naar de projecten in India en dan leer je elkaar echt kennen. Naast het bekijken en meelopen

'Het is een hele sterke binding geworden, echt een soort familie'

met de werkzaamheden en de verantwoording van de bestede gelden, gaat het om het menselijke contact. We hebben zoveel hartelijkheid ontmoet en ons zo welkom gevoeld: als er iets gebeurde met onze kinderen of kleinkinderen, baden de nonnen Onze-Lieve-Heer van het kruis af."

Ondernemend stel

Het ondernemende stel geeft nu het stokje over aan het bestuur. India zit in hun hart en uiteraard blijven ze ambassadeurs van de stichting. Daarom gaan ze dit najaar samen met voorzitter Martien Korsten nog een keer naar Jewargi om het nieuwe ziekenhuis te bewonderen en officieel te openen. Carlo: "Als de huidige donateurs de stichting blijven steunen en het bestuur nieuwe donateurs weet aan te trekken, dan is er een mooie toekomst voor de projecten."

En wat zeggen jullie tegen mensen die vinden dat ontwikkelingshulp een druppel is op een gloeiende plaat? Trees, fel: "Ja, en die druppel blijft lang na sissen. Want gezondheidszorg is persoonsgericht. Ieder mens is een mens: als het jou zelf betreft, wil je ook geholpen worden."

Receptie, veiling en diner op zondag 17 mei

Op zondag 17 mei worden Carlo, Trees én de projecten in India in het zonnetje gezet met een receptie in Bernrode waar iedereen welkom is. Tevens is er een veiling van schilderijen. Bovendien is er 's avonds een sfeer vol benefietdiner in de Abdij van Berne, met de lekkerste Indiase gerechten. Aanmelden kan via stichtingmumbai@gmail.com

Bestuur Stichting Medisch Werk Mumbai.

V.l.n.r.: Willemien Boot, Camiel Aarts, Anja Bekkers, Martien Korsten (voorzitter), Damiaan van Doorninck en Trudy Tax